

systemet vil kunne vinde Bifald og være rigtig under Forudsætning af, at man giver de dertil fornødne Midler, saa vilde jo de Herrer see, at min Indvending mod Udvalgsfleertallets Forslag ikke er rettet imod, at det har foreslaaet Thinget at vedtage et Procentsystem, men derimod, at det har foreslaaet at vedtage det med et Maskineri, som ikke vil kunne føre til det Resultat, der tilsigtes. Jeg indvender mod Fleertallet, at det ikke har holdt disse Ting skarpt udefra hinanden, at det ikke har sagt: Naar vi vilde have Procentsystemet, saa vilde vi dertil give et Maskineri, som hører Procentsystemet til, men derimod udtalt: Vi vilde have Procentsystemet og deri indsatte et Maskineri, som hører Contingentsystemet til. Deri ligger Fleertallets Feil. Derved kommer fra Begyndelsen af en Modsigelse ind i hele Fleertallets Skattelov, som vil hæve sig i meget stærk Grad, dersom dette System virkelig skulde blive indført. Det er dette Princip, jeg altsaa vil fremhæve som Nr. 1. Det er denne Betragtning, jeg omtrent har sat sigst i mit Mindretalsvotum, den, at dersom man vil have Procentsystemet, skal man opstille et ganske andet Maskineri end det, som Udvalgets Fleertal foreslaaer. Man maa betale de Mænd, der skulle foretage Vigningen, ansætte saadanne Embedsmænd, indrette saadanne overordnede Autoriteter, hvortil der kan appelleres, kort sagt, indføre hele det System, som er nødvendigt baade efter vor Erfaring og den Erfaring, man har haft andre Steder, naar det Slags Ting skal kunne gaae, men man maa ikke støtte sig paa et kommunalt Apparat, som efter sin Natur Intet har med Sagen at gjøre, og hvorpaa man aldeles ikke kan støtte sig. Det er en af de Grundsætninger, som jeg troer, at man i en Skattelovgivning skal holde sig meget levende for: ikke at indføre noget Nyt saaledes, at man tager fra det ene System Noget, som hører dette til, og lægger det til det andet, thi derved kommer der Forvirring ind i den hele Sag, og man opnaaer ikke sin Hensigt. — Jeg maa nu dernæst tilslade mig at bemærke, at de Indvendinger, som jeg har gjort imod at benytte det kommunale Apparat ved Procentsystemet, som det forekommer mig, ikke ere blevne imødegaaede af den ærebe Ordfører med synderligt Held. Den

ærebe Ordfører har især lagt en meget betydelig Vægt paa, at vi jo havde Erfaringen i Hovedstaden for, at det kunde gaae meget godt med Procentsystemet, og han har deraf sluttet, at det ogsaa maatte kunne gaae ligesaagodt i de andre Communer i Landet. Men det er jo aabenbart, at den ærebe Ordfører ikke har lagt Mærke til, at den Omstændighed, at det har kunnet gaae i Kjøbenhavn, ikke alene ligger i de af ham anførte Grunde, hvis Vægt jeg meget villigt skal anerkende, men fornemmelig i en Ting, som han aldeles har sprunget over i sin Betragtning, og det er, at i Kjøbenhavn have vi Grundbetingelserne for et Contingentsystem; det er ikke noget Procentsystem i den Forstand, hvori denne Lov tager det, der har været virksomt i Kjøbenhavn, men et Contingentsystem. Thi hvad er det Charakteristiske ved Contingentsystemet? Det er, at enhver Commune, der skal ligne, faaer en bestemt Sum opgivet, som skal udredes. Og hvorledes gaaer det til i Kjøbenhavn? I Byens Budget opgjøres hvert Aar, hvor meget der mangler i Indtægter, for at Balance kan komme tilveie, og efter Forhandling mellem Communalbestyrelsens forskjellige Afdelinger fastsættes det da, hvor stor en Sum der skal udredes gennem Indkomstskatten, og som følge deraf, hvormange Procent der skal udredes. Her kommer altsaa det Grundlag, som netop er det, som jeg for mit Vedkommende og de, der hylde samme Anskuelse, som jeg, vilde have frem i Communerne. Siig til Kommunen: Du har at udrede 500 Rdlr., forbeel disse 500 Rdlr. efter Indkomst, Formue og Leilighed, eller hvad man vil, og man vil kunne have en vis Tillid til, at Kommunen vil komme til et nogenlunde rigtigt og retfærdigt Princip, men siige De derimod til Kommunen: Du skal udrede efter Dine Behoeres Evne, paa lægge enhver enkelt Mand i Kommunen at udrede noget Bist efter denne Evne, saa borttages det, der skal give Vigningen dens Kraft. Og her vil jeg nu siige, at jeg er overbevist om, at jeg ikke i mindste Maade har en mindre god Mening om mine Landsmænd end det ærebe Medlem fra Aalborgs Amts 2den Valgkreds (Spønne); jeg troer ligesaapel som han paa, at der her i Landet er et stort Fleer-